

М.У.К.А. – Project в България

В късната есенна вечер на 21 октомври 2012г. на летище София за първи път на българска земя стъпи южноафриканската група М.У.К.А. – Project. Въпреки късния час (22:00 часа) и умората от пътуването, младежите се появиха пред нас с широки усмивки, грейнали лица, силно ентузиазирани и нетърпеливи да опознаят България. Още с пристигането си те пожелаха да научат и своята първа дума на български език - „Здравей“, веднага след което всички в един глас извикаха “Здравей България”. Заедно поехме на път към гр. Пловдив, където щеше да продължи престоят на групата в България и където щяха да изнесат своите представления.

След около близо два часа път вече бяхме в хостела (Хостел Мостел), където ние (Жени Личева и Зорница Станева, представители на ФРКБПГО) заедно с групата трябваше да пребиваваме в предстоящата една седмица (21-28 октомври 2012г.). След като разтоварихме багажа и се запътихме да влизаме се случи нещо неочаквано. За наша огромна изненада с ключовете, предоставени ни предварително от съдържателите на хостела, не успяхме да отворим неговата входна врата. Опитвахме ключовете отново и отново, но вратата упорито не се отваряше. И когато вече се бяхме отказали от тази „мисия невъзможна“ и започнахме да звъним на собствениците на хостела с молба за помощ, Браян „Паякът“ Факати – водачът на групата – взе една от връзките с ключове оставени от Вяра Топузова (представител на Община Пловдив) на една масичка поставена пред входа и незнайно как успя да отключи вратата. Интересното в случая беше, че Браян успя да отвори вратата на хостела не с кой да е ключ, а с ключа от собствения дом на Вяра. От този момент нататък всички започнахме да се обръщаме към Браян с прозвището „Key Master“.

След тази забавна и наистина загадъчна случка, макар че беше твърде късно, ние и групата си направихме кратък брифинг относно това, което предстоеше да се случи в Пловдив през следващите 7 дни, а гладните се подкрепиха със среднощни сандвичи. След това беше време всеки да се отдаде на заслужена почивка, защото групата имаше нужда да събере сили за предстоящото си първо представяне пред българска публика.

По предварително изготвената програма относно престоя на групата в България на М.У.К.А. – Project ѝ предстоеше да изнесе общо осем представления на територията на град Пловдив в периода от 22 до 27 октомври.

Ден първи - 22 октомври (понеделник)

Сутринта на 22 октомври вече отпочинали и добре закусили младежите усърдно започнаха да се подготвят за своето първо представление, което щеше да се проведе в Основно училище „Димитър Талев“. Там те трябваше да поставят началото на българското си турне с театралната постановка „Все още не сме свободни“.

Времето, необходимо ни да стигнем от хостела до училището, беше използвано от групата за осъществяването на една заключителна репетиция, вследствие на която атмосферата в автобуса, който беше осигурен за превозване на групата из Пловдив, се изпълни с весели възгласи, песни и много настроение.

Още със своето пристигането в училището М.У.К.А. предизвикаха небивал

интерес от страна не само на учениците, които веднага се накачиха на прозорците провиквайки се „Ето ги, тук са...“, но и от страна на учителите и помощния персонал. Бяхме поканени във физкултурния салон, където трябваше да се състои представлението, веднага след което започна трескава подготовка по приваждането му в подходящ вид, защото се оказа, че МУКА се нуждаят от back-stage. Когато вече всичко беше готово и врата на салона беше отворена за зрителите, развълнуваните ученици, изгарящи от нетърпение да видят своите южноафрикански гости, започнаха да влизат на тълпи и да заемат своите места. Само за няколко минути залата се изпълни. Децата нямаха търпение представлението да започне. И ето, че началото на постановката беше дадена - М.У.К.А вече бяха на сцената готови да изиграят своята театрална пиеса, базирана на истински факти, свързани с живота и проблемите на част от хората, живеещи в Южна Африка.

С появата на артистите на сцената обаче учениците не можаха да овладеят силното си впечатление и вълнение от техния вид и неистово започнаха да крещят, да се провикват, подскочат и ръкопляскат. Този техен първоначален и неудържим порив беше до някаква степен потушен, но не и прекратен напълно, тъй като макар представянето на сюжета на постановката „Все още не сме свободни“, децата все пак не разбираха езика на пиесата – английски.

Децата обаче бяха силно заинтригувани от облеклата, мимиките, движенията на артистите, както и от песните, които се изпълняваха по време на постановката. По време на цялото представление децата не спряха да обсъждат и да се радват на М.У.К.А. макар и пречейки им по този начин да изиграят своята пиесата, а най-любопитните се скупчиха около възрастни в залата, владеещи английски, които тихичко да им превеждат какво точно се случва на сцената.

Така се стигна и до края на шоуто, когато учениците вече имаха възможността да осъществят своята лична среща с новите си приятели, да се докоснат до тях, да си направят обща снимка, да получат автограф. За тези деца този момент щеше да остане

незабравим. За М.У.К.А. също. Всеки един от членовете на група успя да усети вниманието и топлите и искрени чувства, с които децата от училището ги обсипаха.

След многото снимки и автографи дойде време групата да се сбогува със своите почитатели и да се отправи към един от пловдивските ресторанти „Кухнята на Рая“, където щеше да опита някои от традиционните български ястия. За южноафриканските си гости готвачите на ресторанта бяха

подготвили специално обедно меню. Младежите имаха възможност да опитат една от типичните за българската кухня храни, а именно кюфтета на скара, които страшно много им харесаха, особено на Браян Факати, който не спираше да повтаря колко са вкусни. Отделно от подготвеното меню те пожелаха да си поръчат и пържени картофи с кетчуп, които явно толкова много обичат, че за целия си престой в Пловдив не мина обяд или вечеря, на които да не хапнаха от тази така вкусна за тях храна. Похапвайки си едно от момчетата – по-младият Браян - прояви интерес да допълни речника си от български думи, които старателно си записваше и да разбере как се превеждат на български език думите „thank you“ и „goodbye“, за да може при следващата си среща с българската публика да може да им каже нещо на техния роден език.

Тъй като за този ден по график групата имаше предвидено само едно участие женската част от групата – ДуДу, Лаптоп, Трејси и Секонд пожелаха да посетят един от големите магазини за козметика, тъй като имаха нужда от някои тоалетни принадлежности. Нямаше много време до предстоящата вечеря, така че директно се запътихме към магазина. Докато момичетата пазаруваха момчетата пък решиха да се поразходят наоколо.

След тази обиколка и след кратка почивка в хостела всички заедно отново посетихме „Кухнята на Рая“, за да видим какво са ни приготвили този път за хапване. Както сами се досещате, въпреки вкусните български гозби, вечерята нямаше как да премине без пържени картопки и кетчуп. В сладки приказки,

весели истории и хубава храна премина тази вечеря, след края на която, приятно уморени от дългия ден, всички се прибрахме в хостела, където се отдадохме на заслужена почивка след успешно приключилия първи ден на М.У.К.А. в България.

Ден втори – 23 октомври (вторник)

Вторият ден от престоя на групата в Пловдив започна по идентичен начин – закуска и усиленa подготовка за предстоящото участие, която отново щеше да се проведе в Основно училище „Димитър Талев“, с тази разлика, че този път М.У.К.А. трябваше да изнесат своята музикална и танцова програма „Trends of Africa“, която представя танци от различни региони на Южна Африка, сред които и впечатляващия танц „зулу“, както и силно въздействащото акапелно пеене. Началният час на представлението е 12:15h, но групата е готова за потегляне още в 11:00h, тъй като има нужда от кратка предварителна подготовка понеже по време на тази програма танцьорите представят различни танци и стилове, за които трябва да сменя много сценични костюми.

М.У.К.А. отново бяха посрещнати много сърдечно от своите вече познати домакини. Салонът, в който щеше да се изнася програмата беше същият, но този път за разлика от предишния, в училището вече знаеха от какво точно се нуждае групата и как точно искат да изглежда сцената, така че бяха подготвили абсолютно всичко за представлението. Училищното настоятелство беше предназначило това шоу за своите най-малки ученици, което означаваше, че основната аудитория щеше да включва деца на възраст между 7 и 10 години.

В уречения час започна и самата музикална програма. Интересните сценични дрехи, енергичните танци, както и хоровото пеене много силно впечатлиха децата. Вследствие на което отново се стигна до типичните за деца реакции.

Всичко за малките малчугани беше толкова интересно, че те започнаха да подскачат, да се опитват да повторят движенията, представяни на сцената, да искат да се докоснат до самите артисти, да се уверят, че са истински. Без да се усещат децата

постепенно стесняваха кръга от сцената, на която танцуваха М.У.К.А., за да могат да бъдат колкото е възможно по-близо до тях. Поради това се наложи учителите да „разделят“ малките фенове от групата, за да може тя да представи в целия си блясък музикалното шоу.

И в края на днешното представлението децата отново имаха възможност да прекарат отблизо известно време с групата – да попитат всеки един от тях как се казва, да получат автографи, да се снимат за спомен, да разгледат от близо техните дрехи и най-вече да потупат малко тарамбуките. Те трябваше лично да им кажат и покажат колко много са ги харесали. Едва след цялата тази еуфория М.У.К.А. можеха да се оттеглят на кратка почивка и един вкусен обяд, защото в ранния следобед ги очакваше една вълнуваща разходка из Старият град на Пловдив.

Старият Пловдив представлява уникален градски организъм изграден от археологически обекти, музеи и галерии с ценни експонати, старинни сгради,

действащи храмове, уютни кафенета и ресторанти, учебни сгради, по-стари и по-нови жилищни постройки, живописни калдъръмени улици. Именно на тези красоти в слънчевия октомврийски ден имаха възможността да се насладят нашите приятели от Южна Африка.

Както можеше да се очаква, те бяха най-силно впечатлени от Античния театър на Тримонциум, който е построен в началото на II век и един от най-добре запазените до наши дни антични театри в света. Освен че

успеха да видят голяма част от Стария град, по време на разходката младежите разгледаха и главната улица на Пловдив, която представлява основна пешеходна зона в центъра на града и на която са ситуирани много магазини, търговските центрове и кафенета. Тази обиколка беше съчетана и с интересни факти за намиращият се под самата улица римски стадион и идеята за създаването на музей в нейните недра.

По време на разходката, групата се запозна със сцената – зала „Екселсиор“ – за второто поставяне на постановката и оформи концепция за оформянето на back stage между две от масивните колони в малкия театър.

След тази изключително интересна и силно впечатляваща разходка завърши и вторият ден от

посещението на гостите от Южна Африка в Пловдив.

Ден трети – 24 октомври (сряда)

Този ден за групата започна по друг начин в сравнение с предишните. Освен факта, че МУКА трябваше да изнесат две еднакви представления пред напълно различни аудитории, денят беше по-специален и поради това, че младежите щяха да посетят едно от най-красивите, посещавани и впечатляващи места в България – Бачковския манастир.

Ето защо сутринта на 24 октомври всички закусихме набързо и без изобщо да се бавим се натоварихме на буса и потеглихме към с. Бачково, където сред високите хълмове на планината Родопи се намира и самият манастир. Южноафриканците успяха да посетят както манастира, така и околността около него. Красотата и дивата природа силно ги впечатли,

но това, което най-вече ги учуди беше наличието на много чешми със свободно течаща питейна вода. Те за първи път ставаха свидетели на подобно явление.

След около два часа тази много приятна и отпускаща разходка отиваше към своя край, тъй като дългът зовеше – групата имаше да изнесе цели две представления. След кратко приготвление в Хостел Мостел, с песен на уста групата потегли към Основно училище „Екзарх Антим I“, където щяха да представят музикалната и танцова програма „Trends of Africa“.

Отново както и в предното училище М.У.К.А. бяха приети много радушно и топло от своите домакини. Докато училищното настоятелство

подготви сцената за самото шоу, групата беше настанена в една от компютърните зали на училището, където можеха да се преоблекат и ако желаят да използват компютрите, за да посетят своята фен страница във фейсбук или да си попишат с близки и приятели от целия свят. През това време пред врата на залата се изви опашка от дечица, който имаха желание да се запознаят с тях. За българските момичетата силен интерес представляваха косите на южноафриканските девойки, като едно от тях дори ги попита

дали може да ги докосне, за да се убеди, че са истински, но разбира се най-голямата атракция сред всички малчугани продължаваше да бъдат тарамбуките на групата.

Няколко минути по-късно всичко вече беше готово и спектакълът можеше да започне. В началото на своето представление групата беше силно аплодирана, след което аудиторията притаи дъх и с голямо удоволствие се наслади на непознати й досега сцени от южноафриканския бит и култура, пресъздадени в танц. Ученици, учителите, директори и училищен персонал – всички бяха възхитени от невероятното шоу, което М.У.К.А. им представи. След неговия край, разбира се, настъпи и най-очаквания от децата момент – общите танци, раздаването на автографи и правенето на снимки. Този път за разлика от предишните две представления този момент продължи малко по-дълго от очакваното. М.У.К.А. бяха успели да спечелят сърцата на твърде много деца и просто нямаше как да си тръгнат без да им оставят нещо за спомен.

След това наистина страхотно представяне групата не й оставаше друго освен да се оттегли спокойно на кратка почивка и обяд „Кухнята на Рая“ за един подсилващ обяд, защото вечерта предстоеше още едно шоу пред една съвсем различна аудитория от тази, с която се бяха срещали досега. Вечерното представление предстоеше да се състои в мебелен салон „Галеро“, с подкрепата на Клуб Оптимист Пловдив. Освен че трябваше да представят танцовата си програма, тази вечер група щеше да има възможност да опознае и българския фолклор. Тя отблизо щеше да стане свидетел на традиционни народни танци от пиринския край, както и да се наслади няколко български народни песни.

Половин час преди началото на шоуто (18:00h) М.У.К.А. вече бяха в мебелния салон, подготвяйки се за участието си. Тъй като този път те нямаше да бъдат единствените танцьори на сцената, тяхната програма беше разделена на две части, за да може да получи една смесена палитра от южноафрикански и български песни и танци.

Началото на спектакъла беше поставено от хор „Млади тракийци“, които представиха китка от народни песни, след края на която приветстваха група М.У.К.А с добре дошли като закичиха всеки един от нейните членове с цвете. Младежите от Южна Африка бяха силно трогнати от този момент и

искрено благодариха за топлото посрещане.

Концертът продължи с първото танцово изпълнение от българска страна в лицето на танцов ансамбъл "Марица", който изнесе своята танцова програма "Игри от Пирина". И ето, че дойде ред и на М.У.К.А да представи на гостите своята култура и

традиции, пресътворени в песни и танци. Още с първия им танц – „Танц Гъмбуут“ ('Gumboot dance'), създаден от и за развлечение от южноафриканските миньори, групата успя да прикове вниманието на зрителите, сред които бяха и някои представители на местната власт – кметът на район „Западен“ Десислава Желязкова, заместник кметът на район „Северен“ Красимир Асенов, както и представители на благотворителната организация

„Пловдив – Оптимист Интернешънъл“. М.У.К.А. запали у тях силен интерес, който пролича в грейналите им лица и непрекъснатите аплодисменти, с които ги даряваха. Така във вихъра на танца приключи първата част от тяхното представление и те отстъпиха подиума на своите колеги от ансамбъл „Марица“, които изпълниха пред вече силно развълнуваната публика „Шопски смесен танц“, след който М.У.К.А. представи тъй дългоочакваните от всички „Танц Панзула“ (танцът на съвременната йоханесбургска младеж), всеизвестното акапелно пеене и впечатляващия танц „Зулу“. С тази си втора част от тяхната музикална и танцова програма те успяха допълнително да разгорещат обстановката и всички, дори и представители на другите състави, не успяха да откъснат очи и уши от тези динамични и ритмични танци и песни.

Този „концерт – надиграване“ завърши с едно право българско хоро, в което бяха поканени да се включат и южноафриканците. Важно е да се отбележи, че всеки един от членовете на М.У.К.А. успя почти веднага да научи стъпките на хорото. Така из мебелния салон „Галеро“ се поведе едно кръшно хоро, което по чудесен начин успя да символизира новозародилото се българо-африканско приятелство.

Тази изключителна музикалната и танцовата програма „Trends of Africa“ не можеше да остане видяна само от посетителите в този мебелен салон. Тя трябваше да получи още по-широка гласност. Всички трябваше да имат възможност да видят М.У.К.А. – Project. Ето защо в края на вечерта към тях беше отправена покана за участие в предстоящият сутрешния блок на Българската национална телевизия, където да представят един от своите най-характерни танци (Зулу) и да споделят малко повече информация за проекта „Укрепване на креативното сътрудничество“, като част от който те са в България.

Вечерта на 24 октомври в Пловдив вече бяха пристигнали и част от представителите на петте страни партньори по проекта – Австрия, България, Дания, Словения и Германия, поради което след края на представлението групата се отправи към ресторанта, където щяха да се срещнат с тях. На вечерята младежите споделиха с партньорите своите впечатления, чувства и вълнения от досегашния си престой в България.

Така след добре свършената работа, натовареният както с ангажименти, така и с много емоции ден за група М.У.К.А. приключи. Те се отдадоха на заслужена почивка, тъй като предстоящият ден обещавахе не по-малко изненади и вълнения.

Ден четвърти – 25 октомври (четвъртък)

Ранната сутрин на 25 октомври, 07:50 часа, от импровизираната сцена на площада пред централната поща в Пловдив и чрез ефира на Българската национална телевизия, група М.У.К.А. получи възможност да влезе във всеки български дом и да представи пред цяла България една малка част от своята народна култура – „Зулу танц“. С това свое участие групата можеше покаже своя талант и възможности не само пред пловдивска публика, но и пред всички български зрители, които в тази ранна октомврийска сутрин са били пред своите телевизионни екрани. (http://bnt.bg/bg/news/view/87520/zulusi_se_nadigravat_s_plovdivski_uchenici)

След краткото си, но многозначително сутрешно участие на младежите им оставаха само няколко часа до следващото представление в СОУ „Найден Геров“, където отново трябваше да изнесат музикалната и танцова програма „Trends of Africa“. Те успяха спокойно да закусят и отпочинат след телевизионното си изпълнение и с нови сили и усмивки се насочиха към следващата дестинация. Времето беше слънчево и съвсем подходящо за представяне на открито.

И тук, както и навсякъде другаде пристигането на М.У.К.А. породило голям интерес и то не само от страна на ученици и учители, но в този случай и на хората, живеещи в непосредствена близост до училището. Освен тези неочаквани гости към публиката в двора на училището се присъединиха и партньорите по

проекта, които също имаха желание да се насладят на представлението на М.У.К.А. и проявяваха интерес към тяхното приемане в Пловдив, макар и някои от тях вече да бяха присъствали на техни участия. Озвучаването беше много добро, пространството за танците на групата беше оптимално, не съществуваха абсолютно никакви пречки за безпрепятственото и успешно протичане на представлението.

От края на тази си изява в СОУ „Найден Геров“ на М.У.К.А. им оставаха само час-два почивка преди последното за деня представление в един от търговските центрове на Пловдив – „Екселсиор“, в чийто подземен етаж е открит малък античен театър. На сцената именно на този древен театър групата представи пред множеството гости, сред които и посланикът на Република Южна Африка – г-жа Шийла Камерър - театралната

постановка „Все още не сме свободни“. Посланието на пиесата, невероятната игра на актьорите, както и усещането, което поражда величието на самата зала накара публиката да изживее едно наистина запомнящо се и силно въздействащо театрално представление, след края на което М.У.К.А. предоставиха възможност на присъстващите да отправят въпроси към всеки един от тях. Те бяха готови да отговорят напълно искрено на всеки зададен въпрос. Така, след провелата се по този

повод кратка дискусия, заедно с всички партньори по проекта и специалната гостенка – г-жа Камерър - южноафриканските актьори се отправиха към един от най-популярните типично български ресторанти в Пловдив – „Мегдана“, където изненадите за тях от страна българските домакини щяха да продължат.

Ресторант „Мегдана“ представлява една малка възстановка на българския бит и култура, в която се съхраняват народните традиции. Именно тук в най-силна степен М.У.К.А. успяха да усетят всичко онова, което е най-типично и характерно за българските обичаи и нрави. Групата много хареса това място и тяхното добро първо впечатление от него беше допълнително подсилено от музикално-танцовата програма, която беше представена тази вечер в ресторанта. За тях беше интересно да видят различните традиционни народни песни, танци, носии и инструменти. Освен, че опознаваха нови страни от лицето на България в ресторанта младежите можаха и на воля да се позабавляват в ритъма не само на народните български песни, но и на популярни поп изпълнения, който диджеят подбра специално за гостите на заведението след музикално-танцовата програма. Дори без думи, само по израженията на лицата им, човек можеше да разбере колко много и искрено се забавляваха всички от М.У.К.А.

По време на вечерята посланикът на Република Южна Африка Шийла Камерър и Браян Факати успяха да обсъдят и да споделят своите впечатления, мисли, идеи и планове. Така след много песни, танци и забавления приключи и четвъртият ден от престоя на М.У.К.А. в България.

Ден пети – 26 октомври (петък)

По програма в петъчния ден група М.У.К.А. нямаше никакви ангажименти по отношение на своите артистични представления, тъй като нейните членове трябваше да вземат участие в организирания от българските партньори по проекта – Фондация за развитие на културния и бизнес потенциал на гражданското общество и Община Пловдив уъркшоп. В уъркшопа взеха участие не само всички представители на партньорските организации, но и директори и учители от повече от 20 пловдивски училища, които проявяваха жив интерес към дейностите и целите на проект „Укрепване на креативното сътрудничество“. М.У.К.А. бяха неразделна част от дискусиите в уъркшопа, а още в първата му част Браян Факати сподели своя

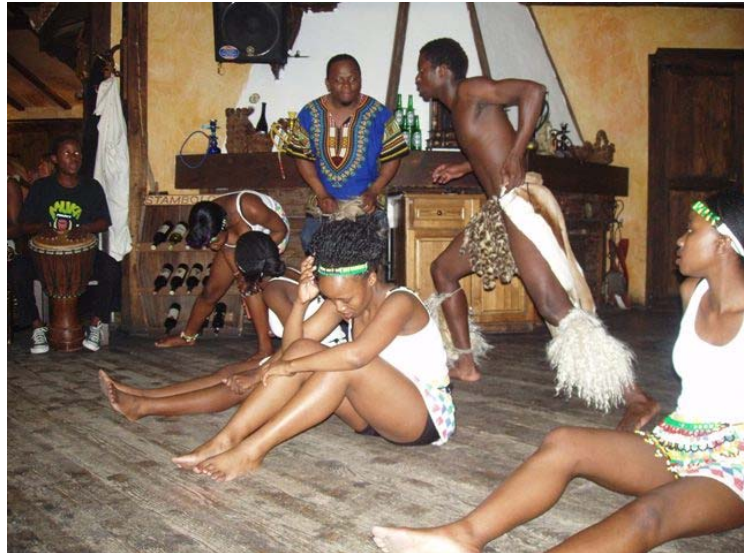
дългогодишен опит като участник в инициативата Детски културен керван, стартирала през далечната 2001-2002 година.

Споделеното от М.У.К.А. бе безценно по отношение на логистиката и организацията на предстоящите дейности по проекта и даде възможност на всички участници в уъркшопа да се докоснат до откровено споделените мисли, желания, опасения на младите участници в дейностите по културен обмен и взаимно обучение.

Вечерта след уъркшопа, както и през изминалата вечер, на групата ѝ предстоеше да посети български традиционен ресторант – „Арбанаси“, където този път не само щеше да се наслади на нов български танцов спектакъл, но и да представи кратко музикално-танцово представление. С други думи, българо-африканският културен обмен продължаваше.

Още с влизането си в ресторанта, като едни истински професионалисти група М.У.К.А. искаха да разберат къде точно ще се подготвят за шоуто, да изпробват диска с музика, да огледат отблизо сцената, да се уверят, че всичко ще бъде наред. Едва след това те започнаха да се подготвят за сценичната си изява.

Както вече стана ясно в ресторант „Арбанаси“ М.У.К.А. трябваше да представят само кратко двадесет минутно шоу. Като тук за пореден път се прояви силният професионализъм на групата. Те успяха за съвсем кратко време така да реструктурират своята иначе едночасова танцова и музикална програма, че да могат в отредените им двадесет минути да покажат

представителна извадка. Гостите на ресторанта бяха безкрайно изненадани. И те, както всички, които са имали възможността да гледат изявите на М.У.К.А. досега, останаха силно впечатлени от южноафриканските танци и песни, което пролича най-силно в края на спектакъла, когато бурно аплодираха краткото, но наистина ярко и въздействащо изпълнение на групата. Така справили се за пореден път отлично със своето представление артистите вече може да се настанят по местата си, спокойно да се насладят на вечерята си и на шоуто на фолклорен ансамбъл „Елика“.

Ден шести – 27 октомври (събота)

Ден след ден неустно дойде и времето, когато група М.У.К.А. трябваше да изнесе и последното си представление пред българска публика. То беше насрочено за 12:30 часа в Mall of Plovdiv. В съботния ден молът беше изпълнен с хора, които напук на лошото време и тъмните облаци, покрили от сутринта небето над Пловдив, решиха да използват почивния си ден за разходка в големия търговски комплекс, където само малко по-късно щяха да станат свидетели на танцовата програма „Trends of Africa“.

Едно от основните и може би единствено изискване на групата е по време на изпълненията да имат възможност да използват параван или нещо подобно, където да могат да сменят различните артистични костюми и да си припаяват по време на самите танци. В този мол, това обаче не беше възможно да се случи, поради което М.У.К.А. трябваше да разкъса отделните съставни части на програмата, така че в моментите, в които младежите трябваше да се преобличат те притичваха до едно от помещенията, предвидени за съблекални в мола, на около 15 метра от сцената. Паузите между отделните изпълнения не попречиха на танцьорите да заплелят публиката. Всички отново бяха очаровани от спектакъла на М.У.К.А., особено по-малките зрители, в чиито очи се четеше истинско възхищение. Това за пореден път доказва на всички

присъстващи колко добри, в това което правят, са южноафриканските младежи.

След това изключително заключително представление на групата не й оставаше нищо друго освен и тя, както всички останали гости на мола, да се разходи из магазините. И така младежите обядваха набързо, за да не губят ценно време, разделиха се на две групи – момичета и момчета - и се отдадоха на следобедна разходка в пловдивския мол. За изненада на Дуду, Лаптоп, Треиси и Секонд техните фенове, продължаваха дори и в магазините да искат снимки и автографи, като голяма част от тях дори се присъединиха към момичетата в тяхната обиколка.

След като успяха да разгледат всички магазини и изчерпаха почти всичките си сили дойде време групата да се запъти към хостела, където вече беше започнала подготовката по прощалното парти на М.У.К.А., преди заминаването им за Германия.

Купонът, който организирахме за група М.У.К.А. – Project имаше за цел да им покаже колко щастливи сме от факта, че имахме възможността да се запознаем с тях и колко добри приятели са вече те за нас. Искахме да запомнят България като мястото, където са намерили едни истински приятели, мястото, за което да си спомнят с добри чувства и мили спомени.

За тяхната последна вечеря в Пловдив искахме да им приготвим едно специално меню, което да включва храни, които те наистина обичат и, разбира се, нещо типично българско, което няма как да опитат никъде другаде по света. Ето защо днешната вечеря на младежите от М.У.К.А. включваше най-обичаните от тях пържени картопки, печена прясно уловена риба – костур и традиционна българска лютеница. Така под звуците на типичните

южноафрикански ритми, които огласяваха хостела, добре си похапнахме от вкусната вечеря. Важно е обаче да се отбележи, че всеки един от членовете на М.У.К.А. много хареса лютеницата, като това важеше в най-голяма степен за Браян „Key Master“ Факати, който направо се „влюби“ в този български специалитет, особено в комбинацията му с майонеза. Именно и поради този факт това, което остана от бурканчето с лютеница беше предоставено на Браян, който най-старателно го прибра в своя багаж, за да може групата да се почврпи с лютеница и в Германия. И така, когато вече бяхме приключили с вечерята, беше време да поставим началото на българо-африканското денс парти. Пускахме различна музика, танцувахме различни танци, припявахме различни песни или с други думи искрено и от сърце се забавлявахме. Неусетно отлетя и последната вечер в България на нашите мили гости от Южна Африка.

Ден седми – 28 октомври (неделя)

В ранната мрачна утрин на 28 октомври обстановката в хостел „Мостел“ беше в тон с времето. На лицето на всеки един от нас ясно беше изписано чувството на тъга и умиление от предстоящата само след няколко часа раздяла. Докато всеки един от нас стягаше своя багаж, по-младия Браян дойде при Зори, представител на Фондация за развитие на културния и бизнес потенциал на гражданското общество, и я попита коя от всичките песни, които е чула от група М.У.К.А. по време на представленията най-много ѝ е харесала и след получения отговор, всеки отново продължи с подготовката за пътуването ни до летището в София, до което не оставеше много време. Само след няколко минути обаче цялата група се появи в общата дневна на хостела, където бяхме и ние и МУКА запяха акапелните песни, които Зори само няколко минути по-рано беше споделила като свои най-любими. По време на това изключително въздействащо изпълнение „Key Master“ и Треиси ни поднесоха по един от плакатите на група М.У.К.А.

– Project, на които всеки един от тях ни беше написал по нещичко за спомен. Този мил жест толкова силно ни впечатли и развълнува, че никога няма да го забравим.

След този прочувствен и трогателен момент на сбогуване шофьорът, който трябваше да ни закара до София вече беше пред хостела, което означаваше, че трябва да тръгваме.

По време на пътуването до летището атмосферата в буса беше много по-различна от всеки друг път, в който сме били заедно в него през изминалата седмица. Песните, веселите разговори и усмивките бяха отстъпили място на тишината, мълчанието и натъжените физиономии.

И така неусетно след около два часа вече бяхме на летището, където предстоеше да настъпи неизбежният и най-труден момент от цялото това преживяване – моментът на раздялата. На всички ни беше много трудно да си кажем довиждане, затова просто решихме да си кажем „До скоро“ с надеждата, че не след дълго ще се срещнем отново.

Така завърши толкова кратката и незабравима за всички седмица на група М.У.К.А. – Project в България. Надяваме се, че сме успели да направим престоят им в Пловдив много приятен и сме отговорили на техните очаквания. Ще се радваме да си спомнят за България с много усмивки и хубави спомени.